

Papírról készült másolat

Fővárosi Törvényszék útján

a Fővárosi Ítéltábla előtt 2.Bf.160/2018 sz.

a Fővárosi Törvényszék előtt 25.B.1054/2015 sz.

a Kúria előtt Bhar.I.302/2019/20 sz.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 9.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / Emailen / Faxon	
Érkezett:	2020 -01- 0 8
Ügyszám:	IV/ 02 0 0 6 - 0 / 2020
PÉLDÁNY:	IV.
ÉKLET:	KÖZTÜK:
Érkezett:	2020 DEC 0 1.
FŐLAJSTROMSZÁM UTÓIRATON:	1054/15
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	

Magyarország Alkotmánybírósága

1015 Budapest, Donáti utca 34-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság! γ

Alulírott [redacted] I.r. terhelt, [redacted] II.r. terhelt, [redacted] III.r.terhelt (levelezési cím: [redacted]), - a továbbiakban: Indítványozók – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján, a 30. § (1) bekezdésében előírt törvényi határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztik elő a Kúria Bhar.I.302/2019/20 szám alatt 2019-10-29.- én meghozott jogerős ítéletével, amelyet az Indítványozók 2019-12-18.- án vettek kézhez, valamint a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.160/2018 sz., a Fővárosi Törvényszék előtt 25.B.1054/2015 sz. ítéleteivel szemben.

Az indítványozók az Abtv. 27. §-a alapján a Kúria harmadfokú eljárásban, az ügy érdemében hozott, jogorvoslással nem támadható döntésének, s az ügyben hozott másik két ítélet alkotmányossági vizsgálatát kérik, és Alaptörvényben biztosított jogaik sérelmére hivatkoztak.

Az indítvány leglényegesebb állítása, hogy az alapjogok, beleértve a védelemhez való jog megsértésének sorozatával lefolytatott nyomozásra nem lehet tisztességes ítéletet alapítani, ezért az ügyben hozott ítéleteket meg kell semmisíteni.

A Tisztelt Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára, illetve az Abtv. 27.§-ában foglalt rendelkezésre alapítjuk.

I. KÉRELMEK

Indítványozók alkotmányjogi panaszt terjesztenek elő, amelyben arra kérik a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § alapján, az Abtv. 43.§ (1) bekezdésének alkalmazásával

- állapítsa meg elsődlegesen a Kúria Bhar.I.302/2019/20, másodlagosan a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.160/2018 és a Fővárosi Törvényszék 25.B.1054/2015 számú ítéletének az alaptörvény-ellenességét, és

- az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg a Kúria Bhar.I.302/2019/20 számú, a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.160/2018 és Fővárosi Törvényszék előtt 25.B.1054/2015 számú ítéletét, mivel azok hatályosulása folytán az Indítványozók Alaptörvénybe biztosított jogaik sérülnek.

Az Ítéletek ABH gyakorlata szerint alapjogvédelem rendelkezéseibe ütköznek mivel, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket sértenek (Abtv. 29. §); fegyverek egyenlőségének elvét; jogi segítségnyújtás elvét; önvádra kötelezés tilalmát; tisztességes eljáráshoz való jog rendelkezéseit; törvényes vád előírásait; vallomás megtagadásának a jogát; védelemhez való jogot; a védői jelenléthez való jogot.

Az alkotmányjogi panasz elbírálása során irányadó jogszabályi rendelkezések

“XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

“XXVIII. cikk (3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez.”

A Be. vonatkozó rendelkezései: 8.§: Senki sem kötelezhető arra, hogy önmagát terhelő vallomást tegyen, és önmaga ellen bizonyítékot szolgáltatson. A 46. §: büntetőeljárásban védő részvétele kötelező. 48. § (1): A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság védőt rendel ki, ha a védelem kötelező, és a terheltnek nincs meghatalmazott védője. A terheltet a kirendelést követően tájékoztatni kell a védő személyéről és elérhetőségéről. A 46. § b) pontja esetén védőt legkésőbb a terhelt első kihallgatásáig ki kell rendelni. A kirendelő határozatban a védőt tájékoztatni kell a terhelt fogva tartásának helyéről, valamint kihallgatásának tervezett helyéről és idejéről. 78. § (4): Nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyész vagy a nyomozó hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával szerzett meg. 179. § (4) A gyanúsított kihallgatásáról a nyomozó hatóság olyan időben köteles intézkedni, hogy a terhelt megfelelő időt és lehetőséget kapjon a védekezésre való felkészülésre [43. § (2) bek. c) pont]. 181. § (2) Ha megállapítható, hogy a tanú a vallomásában magát bűncselekmény elkövetésével vádolja, a tanút a 82. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározottak szerint ismételtén figyelmeztetni kell.

A befogadhatóság formai természetű feltételeit

- előírt hatvan napos határidőt az indítványozók megtartották.
- Az indítványozók kifejezetten megjelölik az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében elismert védelemhez való jogot, és ezzel összefüggésben az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogaik sérelmét, illetve egyúttal előadják az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének okait.
- Az alkotmányjogi panasz határozott kérelmet tartalmaz, mert a panaszosok a bűnügyben hozott jogerős ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozzák.
- az alkotmánybírói eljárás alapjául szolgáló bűnügyben az indítványozók terheltként szerepelnek, így az egyedi ügyben való érintettségük kétség nélkül megállapítható.
- az indítványozók jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették.

- Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Bár e két befogadhatósági követelmény alternatív jellegű, a jelen alkotmányjogi panasz mindkét feltételt teljesíti.

Sérelmezett tényállás:

2009. április 10 napján rendelt el nyomozást ismeretlen tettes ellen a magyar Vám és Pénzügyőrség az Európai Közösség pénzügyi érdekeinek, a Btk 314 § (1) a) bekezdés szerinti megsértése miatt.

2. Egy hosszadalmas hatósági vita után (hatáskör és illetékesség ügyben) a Budapesti Rendőr Főkapitányság vette át a nyomozást, s a cselekményt, hogy a hatáskörét az alap törvénybe ütköző jogellenességgel igazolja átminősítette az ügyet, a Btk 318 §-a szerinti nagy értékű csalásra.

Ezt követően Pécssett folyt az eljárás a Baranya megyei Rendőr Főkapitányságon nyilvánvalóan meghamisították a IV.r. terhelt tanúként tett vallomásait, amelyet a bíróságok nem vettek figyelembe. E ténynek azért van jelentősége, mert a IV.r. terhelt tanúként tett vallomása alapján ítélték el a vádlottakat. A IV.r. terhelt ██████████ 2009. november 10.-én Pécssett kelt jegyzőkönyvben tanúként arra kérdésre, hogy megértette, ha önmagát bűncselekmény elkövetésével vádolja, akkor nem kell tanúvallomást tennie, s a tanúvallomásának nincs akadálya azt nyilatkozta, hogy „nem”, azaz nem értette meg a figyelmeztetést, s nem kíván tanúvallomást tenni. A 2010. október 27.-én Pécssett felvett jegyzőkönyvben arra a figyelmeztetésre, ha önmagát bűncselekmény elkövetésével vádolná, akkor van-e akadálya a vallomásnak, azt nyilatkozta, hogy a tanúvallomásomnak akadálya van. (valaki azonban kitörölte a jegyzőkönyvből a van szót), de helyette nem írt oda semmit. A Be 181. § (2) bekezdésébe ütközően a tanú a vallomásában magát bűncselekmény elkövetésével vádolta, de a tanút a 82. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározottak szerint ismételen nem figyelmeztette erre a nyomozóhatóság. E tényeket a bíróságok iratellenesen nem vették figyelembe. Mivel az ítéletek ügydöntő jelleggel a jegyzőkönyvekre van alapítva, ezért az ítéletek hatályon kívül helyezése állásponturnk szerint, a tisztességtelen eljárás miatt elvárható.

3. ██████████ IV. terhelttel a csalás gyanúját 2011. november 08 napján Pécssett közölték, amikor ki is hallgatták gyanúsítottként. A kirendelt budapesti védő ██████████ nem jelent meg a kihallgatáson, mivel későn kapott értesítést, s ezért Budapestről nem érhetett a helyszínre, s felkészülni sem volt ideje. ██████████ és ██████████ a csalás gyanúját 2011. december 14. napján közölték, Pécssett, amikor ki is hallgatták őket gyanúsítottként. A kirendelt budapesti védőjük az alkotmányba ütközően – a Kúria állításával szemben - ugyanaz a személy ██████████ volt, de ő sem nem jelent meg a kihallgatáson, mivel későn kapott értesítést, s így utazási és felkészülés gondjai voltak. E körben a panaszosak azt sérelmezik, hogy érdekkellentét miatt nem lehetett ugyanaz a személy a kirendelt védőjük. ██████████ a csalás gyanúját 2011. december 14. napján Pécssett közölték, amikor ki is hallgatták gyanúsítottként. A kirendelt budapesti védő ██████████ nem jelent meg a kihallgatáson mivel későn kapott értesítést, s nem volt ideje felkészülni. E tény az alkotmány tisztességes eljárással kapcsolatos elvárásaiba ütközik.

6. Állítólag, 2013. november 05.-én a pécsi nyomozóhatóság 2013. november 05.-én telefonon és személyesen próbálta a panaszosokat iratismertetésre beidézni (azaz a 3000 oldal iratanyag eredeti és másolati példánya Pécssett volt ekkor fellelhető), de a nap folyamán nem érték el őket, így a nyomozás iratismertetés nélkül befejezték 2013. november 05.-én, és az eredeti és a másolati iratok vádemelési javaslattal a Fővárosi Főügyészséghez küldték meg 2013. november 06.-án, vagy a következő napokban. (nyomozati iratok: 5685-től-5704-ig)

7. Ezt követően, amikor a gyanúsítottak 2014. év elején tudomást szereztek a történetekről, panasszal éltek az iratismertetés elmaradása miatt, kifogásolták, hogy az eljárás nem volt tisztességes, sértette a fegyverek egyenlőségét, ésszerűtlenül hosszadalmas volt (négy évig tartott), továbbá, sérelmezték azt is, hogy mivel az iratismertetésre idézést nem kaptak, ezért sérült a védekezésükhöz való joguk, továbbá, ha kaptak is volna idézést, akkor sem lett volna elegendő idő az iratok tanulmányozására egy-két óra a panaszosoknak, miközben 3000 oldalt kellett volna áttanulmányozni külön-külön és észrevételeket, nyomozásra kiegészítő javaslatokat tenni esetlegesen szembesítéseket kérni, a felvett jegyzőkönyvek ellentmondásait tisztázni. Jelezték, hogy ezek a jogszabálysértéseket a vádemelést követő bírósági eljárásban nem lehet orvosolni, vagy kompenzálni, hiszen a bíróság nem nyomozóhatóság.

8. A panaszokat az ügyészség vagy elutasította, vagy nem válaszolt.

9. Később kiderült, hogy a látszat védelmet ellátó kirendelt egyik védő [REDACTED] [REDACTED] 2014. november 05.-én, a budapesti BRFK irodájában 14 óra 10 perctől, 15.40 percgig a 3000 oldal nyomozati iratot tanulmányozta, miközben azok eredeti és másolati példányai bizonyíthatóan Pécssett voltak, hiszen azokat november 06. napján küldték vissza Pécsről Budapestre. Majd felvette a munkadíját, amelyben arról nyilatkozott, hogy 3000 oldalt alaposan áttanulmányozott. [REDACTED] egyetlen észrevételt, indítványt sem tett. (nyomozati iratok: 5685-től-5704-ig). [REDACTED] védője, [REDACTED] másnap 2014. november 06. napján, amikor már lezartak a nyomozást iratismertetésen vett részt 14 óra 30 perctől 14. óra 40 percgig. Kemény 10 perc alatt átnézte az iratokat. Majd felvette a munkadíját, amelyben arról nyilatkozott, hogy 3000 oldalt alaposan áttanulmányozott. [REDACTED] egyetlen észrevételt, indítványt sem tett. [REDACTED] védője még ennél is kevesebb időt szánt a 3000 oldal irat tanulmányozására, neki elég volt öt perc. Majd felvette a munkadíját, amelyben arról nyilatkozott, hogy 3000 oldalt alaposan áttanulmányozott. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] észrevételt, indítványt nem tett.

10. A gyanúsítottak panaszt nyújtottak be az ügyvédek munkája és díjazása ellen, és a tisztességtelen eljárás ellen, azonban arra érdemi választ nem kaptak.

11. Időközben megtörtént a vádemelés, és a magyar bíróság jogerős ítéletet hozott [REDACTED] visszavont, jogsértően felvett jegyzőkönyvek szerinti tanúvallomására alapítva.

12. Az iratismertetés elmaradása miatt a terhelteket elzárták a védekezés jogától, szembesítéstől, az ügy mérvadó szereplőinek ([REDACTED] [REDACTED], akik időközben meghaltak) tanúként való meghallgatásától.

Ezeket a nyomozás során elkövetett alkotmányba ütköző a jogsértéseket, a bírósági eljárásban nem lehetett orvosolni és kompenzálni. Azonban az eljáró bíróságok ezt a tényt tisztességtelen eljárásukban nem vették figyelembe.

2. Az eljárás azért is tisztességtelen volt, mert nem tartották be a fegyverek egyenlőségének az elvét. A nyomozóhatóság négy évig nyomozhatott, de a vádlottak még azt sem biztosította, hogy a nyomozati iratokat a nyomozás befejezése előtt megnézhessék, és arra észrevételeket tegyenek, vagy bizonyítási indítványt tegyenek, tisztázzák a jegyzőkönyvek ellentmondásait. Ezeket a jogsértéseket, a bírósági eljárásban nem lehet orvosolni és kompenzálni, hiszen a bíróság nem folytat nyomozást, vagy kiegészítő nyomozást. Azonban az eljáró bíróságok ezt a tényt tisztességtelen eljárásukban nem vették figyelembe, s nem rendeltek el pótnyomozást.

3. A fegyverek egyenlőségének az elve, akkor is sérült volna, ha panaszosok részt is vettek volna az iratismertetésen, hiszen a 3000 oldal tanulmányozásra akkor sem lett volna elég idő, hiszen egy-két órát szántak Pécssett a négy gyanúsítottnak 3000 oldal nyomozati irat áttanulmányozására, az észrevételek megtételére, a kiegészítő nyomozás indítványozására, vagy más indítványt megtételére. Ezeket a jogsértéseket, a bírósági eljárásban nem lehet orvosolni és kompenzálni, hiszen a bíróság nem folytat nyomozást, vagy kiegészítő nyomozást.

4. A vádlottaknak sérült a védekezéshez való joga, hiszen a nyomozás kezdeti szakaszában ugyanaz volt a kirendelt védője az I.r. és a II.r. vádlottak. Ezeket a jogsértéseket, a bírósági eljárásban nem lehet orvosolni és kompenzálni, hiszen a nyomozás során elmulasztott védői szerep, különös tekintettel az idő múlására, már nem tudja azokat a bizonyítékokat feltárni a védelem javára, amelyeket a nyomozás során kellett volna.

5. A vádlottaknak sérült a védekezéshez való joga, hiszen a nyomozóhatóság látszat védelmet biztosított olyan ügyvédeken keresztül, akik egyetlen nyomozati cselekményen sem vettek részt, és az iratismertetésen valótlánul állították, hogy 3000 oldal iratot áttanulmányoztak. A nyomozóhatóság az együttműködésüket 120.000 Ft/fő honorálta.

Ezeket a jogsértéseket, a bírósági eljárásban nem lehetett orvosolni és kompenzálni, hiszen a nyomozás során elmulasztott védői szerep, különös tekintettel az idő múlására, már nem tudja azokat a bizonyítékokat feltárni a védelem javára, amelyeket a nyomozás során kellett volna.

Az alaptörvénybe ütközően tisztességtelen büntető eljárás folyt egyrészt azért mert a nyomozás során tanúként is meghallgatották a IV.r. terheltet, de a tanúvallomásait tartalmazó jegyzőkönyveket szabálytalanul vették fel, s nem hívták fel a figyelmét arra megfelelő módon sem a jegyzőkönyvben, sem a tanúvallomása során ismételt arra, hogy megtagadhatja a tanúvallomást, ha önmagát bűncselekmény elkövetésével vádolja, másrészt, nem érvényesült az a garanciális szabály, amely alapján a tanúvallomása nem használható fel bizonyítékként az eljárásban, ha a vallomását visszavonta.

E ténynek azért van jelentősége, mert a IV. r. terhelt vallomására alapítva ítélte el őt és a vádlott társait a Kúria.

A látszat iratismertetésre azért került sor kapkodva, az alaptörvény rendelkezéseit megsértve, mivel a meghosszabbított nyomozati határidő (4 év) is lejárt, így a nyomozást meg kellett volna ismételni.

Az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz alapján folytatott eljárásokban elsősorban alapjogvédelmi szerepe van, mert az Abtv. 26–27. §§ rendelkezései értelmében az a feladata, hogy az Alaptörvényben biztosított alkotmányos alapjogoknak érvényt szerezzen. Az Abtv. 46. § (3) bekezdésében előírtakra figyelemmel az Alkotmánybíróság kötelessége, hogy a hatáskörei gyakorlása során megállapítsa azokat az Alaptörvény szabályozásából eredő, és az Alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyek teljesítését és végrehajtását a jogalkalmazók a jogszabály alkalmazása során nem mellőzhetnek. E rendelkezéseknek megfelelően tehát az Alkotmánybíróság feladatához tartozik, hogy meghatározza az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelem jogából fakadó, az alkotmányos büntetőeljárás követelményeit, és kijelölje azokat az alkotmányos garanciákat és ellensúlyokat, amelyeket a bűnügyben eljáró hatóságoknak mind a nyomozás, mind a bírósági eljárás során feltételek nélkül tiszteletben kell tartaniuk.

Az Alkotmánybíróság korábban már megállapította (IV/03411/2012), hogy a védő igénybevételéhez fűződő jog hatékony elősegítése, így a védőnek a nyomozási cselekményekről kellő időben és módon történő értesítése az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelemhez fűződő jog oltalma alatt álló, és feltétlen érvényesítést kívánó büntetőeljárás garancia. Az Alkotmánybíróság ezért arra következtetésre jutott, hogy a Be. 48. § (1) bekezdése alkalmazásakor az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a büntetőeljárásban a terhelt érdekében kirendelt védőt a terhelti kihallgatás helyéről és időpontjáról igazolható módon, olyan időben értesítsék, hogy a kirendelt védőnek lehetősége legyen az eljárási törvényben foglalt jogait gyakorolni és a terhelti kihallgatáson részt venni. Az ilyen jellegű értesítés elmaradása esetén a terhelt vallomása a büntetőeljárás későbbi szakaszaiban bizonyítási eszközként nem értékelhető és nem vehető figyelembe. Az Alkotmánybíróság az alkotmányos követelmény meghatározásakor figyelemmel volt arra, hogy a 2012. január elsején hatályba lépett Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Ennek megfelelően a jelen ügyben megállapított alkotmányos követelmény következetes érvényesítését a bírói döntések alkotmányossági vizsgálatakor végső soron az Alkotmánybíróság garantálja.

Mivel, a jelen ügyben a IV.r. terhelt tanúvallomására alapítja a Kúria az elmarasztaló ítéletet, így annak hatályon kívül helyezése álláspontunk szerint, aggálytalanul elvégezhető. A fair avagy kiegyensúlyozott bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatban az Alkotmánybíróság kiterjedt gyakorlattal rendelkezik. A testület által kimunkált és következetesen érvényesített alkotmányos mérce értelmében a tisztességes bírósági eljárás követelménye „az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. Ebből következően a jelen panaszban támadott eljárás méltánytalan, igazságtalan és tisztességességtelen, így aggálytalanul megsemmisíthetőek az ítéletek, mivel tisztességtelen, okirathamisítással megvalósult nyomozásra tisztességes ítélet nem alapítható.

Az okirathamisítás tényét támasztja alá, hogy az I.r. vádlott által tett feljelentés alapján a nyomozás szabálytalanságai miatt indult nyomozást elévülés miatt zárta le az ügyészség.

A ügyvédeknek a nyomozás során történt szándékos távoltartása, a okirathamisítással megvalósult iratismertetés, a vádlottak kizárása a nyomozás lezárásából megsértette az alapjogok közül a részvételi jog garanciális szabályát, mivel a nyomozás során nem volt biztosított a védelemhez való jog, az iratismertetésen való érdemi jelenlét, ahol a vádlottak először ismerhetik meg az ügy részleteit. Az iratismertetésen való részvétel, s ott történt nyomozásra vonatkozó észrevételek, indítványok nyilvánvalóan a védelem egyik legfontosabb eszközei a büntetőeljárásban. Ez jog azonban a jelen tisztességtelen eljárásban nem érvényesült. (209/B/2003. AB határozat, ABH 2008, 1926, 1940., Imbrioscia kontra Svájc ügy, John Murray kontra Egyesült Királyság ügy)

Összefoglalva: A büntetőügyben eljáró bíróság döntése ellen az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott, de a nyomozó hatóság eljárását is kifogásoló alkotmányjogi panasz vizsgálata az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján végezhető el összességében a büntetőeljárás egésze vonatkozásában. Így lehet biztosítani, hogy a büntetőeljárás egésze mint olyan megfeleljen a tisztességesség követelményének.

Mivel a támadott bírói döntést nem helyezte hatályon kívül a tisztességtelen nyomozásra alapított vádiratot, nem rendelt el új nyomozati eljárást, így nem tett eleget az alkotmányban előírt kötelezettségének, ezért ennek kötelezettsége az Alkotmánybíróságra hárul. Tisztességtelen nyomozásra épülő bizonyítékok figyelembe vétele nem képezhetik szabad mérlegelés tárgyát, a büntető felelősségre vonás eldöntéséhez szükséges tényeket." (ABH 2004, 241, 266.) A nyomozás során elkövetett jogsértések a bírósági eljárásban nem lehet orvosolni és kompenzálni, hiszen a bíróság nem folytat nyomozást, s ítéletét nem alapozhatja egy okirathamisítással megvalósult nyomozás lezárására, valamint jogsértően felvett tanú vallomásokot rögzítő jegyzőkönyvekre, amelyeket ráadásul a IV.r. terhelt visszavont. (lásd: CASE OF SELIVERSTOV v. RUSSIA, Application No. 19692/02) Strasbourg, 25. IX. 2008, Article 6 §§ 1 and 3 (a) and (b), CASE OF IH AND OTHERS v. AUSTRIA, Application no. 42780/98, és BARBERÀ, MESSEGUÉ AND JABARDO v. SPAIN, Application no. 10590/83, CASE OF BULUT v. AUSTRIA, Application no. 17358/90)

A fentieknek megfelelően előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint a Kúria ítélete megsértette az alaptörvényt, s ennek megfelelően arra kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az ítéletek alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, s a támadott ítéleteket semmisítse meg.

Pécs, 2019-12-30

Indítványozók

Tanúk:

Mellékletek:

Arra kérjük a t. Alkotmánybíróságot, hogy az ügy iratait szerezzé be a Fővárosi Törvényszékről, mivel azokat a részünkre mindenre kiterjedően nem adják ki.